

תקונא אזות עשרה (הו תיקון לא)

מיד פתחו ואמר, בראשית, ברא שית, ואינון שית ימים
ברא אלהים מאי אלהים ימא שביעאה, ורוא דמלה
(קהלת א ו) כל הגזזלים הולכים אל הים, והים איננו מלא.
עלאין שמעו, נזנין דרוזשין בימא דאורייתא, עלה אתמר
(תהלים קד כה) שם רמש ואין מספר זויות קטנות עם
גדולות, וכלהו שאגין על טרפין, ושכינתא אתמר בה
(משלי לא ו) ותתן טרף לביתה וזק לנערתייה, כל הגזזלים
דאלין למא הא שבע אינון, ואינון שבע נערות (דף קמז
ע"א) הראיות לתת לה לאימא קדישא דאיהי בת שבע,
ים אוקינוס כליקא משבע ימים, ואמאי אתקריאת
אוקינוס, בגין דכל מיני מיא ונזנין ורוזשין דלאו אינון
דיקה, ויתון לאעלא בה, איהי מקיא לון, ומתמן דם
שבים ללכת, כגוונא דתיבת נון דלא הוה מקבלא
ממינא אורא, אלא מאלין דמני קודשא בריך הוא, ובגין
דא כל הגזזלים דאינון תלמידי זוכמים כלהו משתדלי
באורייתא הולכים אל הים, ובעאן לאעלא לשכינתא,
ואיהי לא מקבלא לון בגויה, אלא לאלין דמני קודשא
ברוך הוא לאעלא לגבה (נא בגויה), דאינון שבע רועים,
ולשבטין דנפקין מנייהו, ולכל דאתין מסטרייהו
ותערבון בהון, ימא קבילת לון ויתערבון בגויה, אבל
לאזורנין לא קבילת לון, ומתמן אינון שבין ללכת.

דודאי איהו ה ימא, נזול דיקלה ו, כל אינון דירתין
נשמתין מן ימא ונזול דיקלה, בדוילכו ורוזימו דייה, איהי
קבילת לון, ואזורנין דלאו אינון זולק יהויה איהי לא
קבילת לון, ודוויא לון מתמן, ומתמן דם שבים ללכת.
קמו כלהו וברכו ליה, ואמרו פימא דשכינתא, סיני סיני,
זכאין אודנין דשמעין מלין אלין מפומך.

If you didn't read the commentary for this section,
[click here](#) to go to the page and after that go to the next page.

הַדָּרֵן לְסִיּוּם סֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזְהַר

Special reading/scanning after completing the study of the Tikunei Zohar

הַדָּרֵן עֲלֵךְ סֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזְהַר. וְהַדָּרֵךְ עֲלֵךְ. דַּעְתָּן עֲלֵךְ סֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזְהַר וְדַעְתָּךְ עֲלֵךְ. לֹא נִתְגַּשִּׁי מִנֶּךָ סֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזְהַר. וְלֹא תִתְגַּשֵּׁי מִנִּי. לֹא בְעֵלְמָא הַדָּרֵן וְלֹא בְעֵלְמָא דְאַתִּי: (כ"ט)

Repeat the above three times

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֵת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפּוּיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִתְּנָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאי צִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כָּלְנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה. מֵאוֹיֵב תִּחְבַּמְנֵי מִצּוֹתֶיךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחַקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ. לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָּם חִיִּיתֵנִי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנֵי חֲקִיד. אָמֵן אָמֵן אָמֵן סְלָה וְעַד. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁשָּׁמַתָּ חֲלַקְנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְבָּר וְלֹא שָׁמַתָּ חֲלַקְנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׂאֵנוּ מִשְׁכִּימִים וְהֵם מִשְׁכִּימִים. אָנוּ מִשְׁכִּימִים לְדַבְּרֵי תוֹרָה וְהֵם מִשְׁכִּימִים לְדַבְּרִים בְּטָלִים. אָנוּ עֹמְלִים וְהֵם עֹמְלִים, אָנוּ עֹמְלִים וּמְקַבְּלִים שֶׁכֶר, וְהֵם עֹמְלִים וְאִינָם מְקַבְּלִים שֶׁכֶר. אָנוּ רְצִים וְהֵם רְצִים, הֵם רְצִים לְבָאֵר שַׁחַת, וְאָנוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תוֹרִידֵם לְבָאֵר שַׁחַת. אֲנִשִּׁי דָמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבַטַּח בְּךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֶׁשָּׁעֲזַרְתֵּנִי לְסִיּוּם סֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזְהַר. כֶּךָ תַעֲזֹרְנֵי לְהַתְחִיל סְפָרִים אֲחֵרִים וְלְסִיּוּמָם. לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד מִתּוֹךְ הִרְחֵבְתָּ. לְשַׁמֵּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֵת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים (וְהַנְּבִיאִים) וְתִלְמִידֵי חֲכָמִים הַנּוֹקְרִים בְּסֵפֶר תִּקּוּנֵי הַזְהַר, יַעֲמִד לִי וְלִזְרַעִי וְלִזְרַע וְרַעִי, שֶׁלֹּא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִפִּי וּמִפִּי זְרַעִי וְזַרְעִי וְזַרְעִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיְקַיֵּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, בְּהַתְּהַלְּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תִשְׁתַּחֲדֶיךָ. כִּי כִי יִרְבּוּ יַמֶּיךָ וַיּוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים. אֲרַךְ יָמִים בְּיָמֵינָהּ, עוֹשֵׁר וְכָבוֹד בְּשִׁמְאֵלָה. יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִכְרֵךְ אֵת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

זוהר פנחס

1. (במדבר כ"ה) וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פְּנֹזֶס בֶּן אֶלְעָזָר וְגֹו, רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַז וְאָמַר, (משלי א) שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאַל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ. (יתרו פ"ה ע"א) שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאַל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מֵאֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, מוֹסֵר, דָּא אֲוֵרִייתָא, דְּאִית בָּהּ כְּמַה תּוֹכּוּזִין, כְּמַה עֲוֹנְשִׁין. כְּמַה דְּאֵת אָמַר, (משלי ג) מוֹסֵר יי בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאַל תִּקְוֶן בְּתוֹכּוּזֹתוֹ.

2. וּבְגִין דְּכָל מֵאָן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאֲוֵרִייתָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, זְכִי דִּיפְתוּזוֹן לִיה כְּמַה תִּרְעֵין לְהֵהוּא עֲלָמָא, כְּמַה זְהוּרִין. בְּשַׁעְתָּא דִּינְפּוֹק מֵהֵאֵי עֲלָמָא, הֵיא אֶקְדִּיבַת קַמִּיהָ, וְאִזְלָא לְכָל נְטוּרֵי תִרְעִין, מִכְּרֹת וְאוּמֶרַת, (ישעיה כו) פְּתוּזוֹ שְׁעָרִים וְיָבֵא גֹוֵי צְדִיק. אֲתִקְעוּ בְּרַסְיִין לְפִלְנֵיָא עַבְדָּא דְּמִלְכָּא. דְּלִית זִוְדוֹ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלָּא מֵאָן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאֲוֵרִייתָא, כָּל שְׂכָן בְּרַ נֶשׁ דְּבִתְעַר בְּלִילֵיָא לְאִשְׁתַּדַּלָּא בְּאֲוֵרִייתָא, דְּהָא כָּל צְדִיקֵיָא דְּבִגְנַתָּא דְּעַדָּן, צִיִּיתִין לְקַלִּיהָ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתַּכּוּז בִּינֵייהוּ, כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ (שיר השירים ז) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים זֹזְבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְּׂמִיעֵנִי.

3. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הֵיא קָרָא רָזָא דְּזוֹכְמַתָּא אִית בֵּיה. הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי בְּגִלּוּתָא עִם יִשְׂרָאֵל, וְאִזְלָא עִמְהוֹן בְּעַקְתֵּיהוּ. זֹזְבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָהּ, מִשְׁרִיין עֲלָאִין. כְּלָהוּ צִיִּיתִין לְקוֹלָהּ, לְקוֹל תּוֹשְׁבֹוֹתָהּ בְּגִלּוּתָא. הַשְּׂמִיעֵנִי, כְּמַה דְּאֵת אָמַר (שיר השירים ב) הֲרֵאֵנִי אֵת מִרְאִיךְ הַשְּׂמִיעֵנִי אֵת קוֹלָךְ. הַשְּׂמִיעֵנִי, קָלָא דְּאִינוֹן זֹזְבָרֵיָא דְּמִשְׁתַּדַּלִּי בְּאֲוֵרִייתָא דְּהָא לִית תּוֹשְׁבֹוֹתָא קַמֵּיָא, כְּאִינוֹן דְּמִשְׁתַּדַּלִּי בְּאֲוֵרִייתָא.